

Herr President

Tekst: Boris Vian "Le Deserteur" fra 1953

Oversatt til norsk av Andre Bjerke

Herr President, jeg skrev et brev jeg nu vil sende,
og får De tid, kan hende. De leser dette brev.

For jeg har mottatt selv, et brev fra militæret,
som sier jeg skal være ved fronten onsdag kveld.

Men jeg ble ikke sendt til jorden for å drepe,
så meg kan ingen slepe i krig, herr President!

Beklager hvis det gjør Dem sint å lese dette.

Nu har De altså sett det: Jeg vil bli desertør.

I krigen har jeg selv sett far og brødre falle,
og selv forlot jeg alle de små som gråt farvel.

Min mor fant hvilested hvor ingen sprenggranater
og syngende soldater forstyrrer hennes fred.

De årene jeg satt som fange, tok de fra meg,
den kvinnen livet ga meg, mitt hjerte har de tatt!

I morgen tidlig går jeg ut av huset førenn
det gryr, og stenger døren mot livets døde år.

Som tigger vil jeg gå på veiene i riket,
og der vil jeg predike for store og små:

Si nei til dette hat som krigens lov vil fordre!

Nekt blankt å lystre ordre! Bli aldri mer soldat!

Herr President, om blod har De nu talt for meget,

De bør gi Deres eget for slik aposteltro!

Men tar De meg, så meld til hæren at jeg bare
kan skytes – uten fare. Jeg skyte ikke selv.